

Krönika

På besök i Turin

Pelle Blohm berättar om sina intryck från den sommarstängda staden och Djurgården–Juventus

Ghost Town, we living in a ghost town sjöng skagruppen The Specials under åttiotalet. Det var en sådan stad jag anlände till i tisdags. En sommarstängd italiensk storstad som gungade i kvav tropisk värme. Mina förväntningar var något helt annat, en stad i avgaser och trafikchaos, hög ljudnivå och gestikulerande temperamentsfulla eldiga italienare och den feminina varianten med "skor" som ändelse. Men jag hade glömt den italienska varianten på industrimester. Taxin från flygplatsen rullade lätt fram på guppiga gator, förbi ståtliga men skitiga fasader, genom trånga gamla kvarter och över nedlagda spårvagnsräls. Framför butiker och caféer var tjocka plåtgardiner nedrullade med fladdrande lappar på som förkunnade att ni kan glömma att jag är här nu, jag är och badar på ett gästvänligare ställe och kommer inte tillbaka förrän någon gång i slutet av månaden. På lyxbutiksgatan Via Roma var det öppet, men trötta butiksbiträden sålde ut reavaror på 50 procent.

Vi bodde på hotell Turin Palace mitt emot centralstationen och där cirkulerade droger och slitna människor som vanligt. Det var alltså helt jäkla dött och det var fascinerande att uppleva, vi snackar folkvandring, tre fjärdedelar av invånarantalet måste ha flytt vardagens tristess. Men jag var där för att kommentera storlaget Juventus mot lilla Djurgården i kvalet till Champions League. Turins karaktäristiska arkadsystem som gör att man hela tiden vandrar under tak i de centrala shoppingdistrikten gav trots all tystnad en möjlighet att se världsvan ut. Är man i Italien och anser sig fotbollsintrasserad så är det ett måste att sätta sig på en uteservering med en dubbel espresso den rosa La Gazzetta dello Sport i handen och Tutto Sport på stolen bredvid och ... titta på bilderna. Fattar inte italienska men det ser rätt fräckt ut, om man inte blir avslöjad. Som försäljaren av egenhändigt målade minitavlor sa när jag arrogant sa att jag inte fattar vad han sa för att slippa gå in i

Stadio del Alpi. Pelle Blohm var på plats på den gamla anrika arenan för att se Champions Leaguematchen mellan Juventus och Djurgården. Blohm beskriver del Alpi som en jättelik rymdbasstation, utifrån. Inifrån är den inte lika tilltalande. Arenan har anor ända från kalla kriget och Blohms förslag är att jämna den med marken. Det kanske inte behövs för ett nytt bygge är på gång.

FOTO: SCANPIX

en diskussion om ett eventuellt köp. "Men om du inte fattar italienska, varför läser du då tidningen" sedan hånflinade mannen triumferande medan han gick därifrån.

Men jag gav mig inte, lekte vidare i min roll som latino-calcio-kännare. Och bilderna var fina och Juventus laguppställning nästan korrekt. Djurgårdens fick jag av representanter från blårandernas styrelse som av en händelse lufsade förbi och deltog i fotbollsdebatten mellan mig och min kollega Per Telander. Tobias Hysén ensam på topp efter ett eget initiativ så dom, Fredrik Stenman vänsterytter annars var det som vanligt i laget. Ett lyckat drag kan vi konstatera så här några dygn efter matchen. Stadio del Alpi är ett imponerande bygge sett från utsidan, som en rymdbasstation i en fan-

tasiframtid som kanske kan bli verklig. Enorma parkeringsytor breder ut sig runt arenan som en stenöken. Bra för trafiken men en trist och kall miljö. Insidan är inte lika skoj, betong, betong, betong. En arena från det kalla kriget som genast borde ge utrymme till något nytt vilket det redan snackas om. Vore inte världen så orolig och grym skulle jag föreslå en bomb vid mittcirkeln för att jämna arenan med marken, men det är dålig tajming. Turins politiker får väl bädda in en ny arena i budgeten nu när ändå hela staden är uppgrävd och putsas på inför vinter OS 2006, vilket är mer än välbehövligt.

Alla svenskar pratade om en rejäl råsop i matchen på tisdagskvällen, 4-0, 5-0 till hemmalaget Juventus var gångbara resultat. Men konstigt nog var italienska fotbollskännare mer försiktiga, Juventus försång har varit dålig, många utanför laget är nervösa inför seriestarten. Laget vann inte en titel förra året, släppte in mål i massor och spelare som till exempel Del Piero,

Tudor, Ferrara börjar se sega ut allt enligt de som ska veta bäst. Den nye tränaren Fabio Capello har lovat framgång och måste då självklart visa det "pronto" så är det i Italien precis som hemma numer.

Men det ryktas om nya inköp och snart är Pavel Nedved frisk så kanske kan det bli ordning lagom till första matchen i serien. Men journalister i Turin tippade faktiskt oavgjort i mötet mot Djurgården vilket lät absurt i mina öron. Men dom fick rätt, hoppas inte dom får det i nästa profetia också för dom var ändå säkra på ett avancemang mot det lag dom kallar "Djurgårdenä". Men matchen var skoj att titta på, Hyséns mål med Arnengs klack pass var Champions League-klass men Juventus vaknade till och satte upp tempot så att DIF fick springa in i kvadraten som på uppvärmningar inför träningspass.

Men sedan började det regna och som det regnade. Himlen blev vidöppen och alla gudar nödiga på samma gång. Det blev plask, plask och spelare på ostadiga ben. Det gick inte att lira boll längre och det tjä-

nade Djurgården på som var på väg att bli bortrullade ordentligt. Heroisk kämpainsats stod Stockholmskarna för och det ska dom banne mig ha stor cred för precis som redan skett. Efter 2-2 gömde jag mig i avbytarbåsets ferrarisäten för att komma bort från skyfallet. Djurgårdsspelarna kom tillbaka in på planen i strumporna och tackade hyggligt de två tusen supportrar från järnkamraterna som arbetat minst lika hårt och med samma framgång som killarna på planen. I båset inne vid planen kom paniken, hur skulle vi ta oss från arenan utar simborgarmärket på kavajslaget? Svaret var att det gick inte. Vi vandrade i mörkret, bland blixtrar och dunder i en desperat jakt på skjuts. Duschen var påslagen med tropiskt ljummet vatten. Frisyrgelén rann ner i ögonen, kostymen blev tyngre och tyngre av allt vatten, i skorna var det slussöppning och väskan blev åtminstone ren. Men ibland gör sänt här inte så mycket. Denna kväll var en sådan kväll, Det var en kväll som gjorde än glad och lycklig över vad man får vara med om här i livet.